

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 34-45

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/46 -0 /2017
Érkezett:	2017 JAN 09.
Példány:	1
Melléklet:	24 db
Kezelőiroda:	<i>[Handwritten signature]</i>

Alulírott Lábás Imréné

[Redacted] alatti indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján, mint egyedi ügyben érintett személy, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében rögzített törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.Kpk.50.093/2016/6. számú végzés Alaptörvény ellenességét, semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, valamint ezzel összefüggésben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (1)-(2) bekezdéseit, T) cikk (3) bekezdését, I. cikk (1) és (3) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) bekezdését, továbbá XXIV. cikk (1) bekezdését.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen indítványomat az Abtv. 29. § szerint befogadni szíveskedjen.

Egyedi érintettségem tekintetében előadom, hogy Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál kérelmezőként indítottam közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti nemperes eljárást. Ezzel jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, az ügyben nincs folyamatban más jogorvoslati eljárás.

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. október 27. napján kelt 15.Kpk.50.093/2016/6. sz. végzését 2016. november 10. napján vettem kézhez.

A bírói döntésben megsértett, az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. „

„T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a

feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. „

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés an kifejezetten sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség elve, a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés tilalma, a XXIV. cikk (1) ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti.”

Jelen panaszomban kifejezetten sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség elve, a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés tilalma, XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogom, a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogom, valamint a B) cikk (1), R) cikk (1)-(2), T) cikk (3) bekezdésben foglalt alapvetés és a I. cikk (1), (3) bekezdés alapján a szabadság és felelősség.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő.

I.

Az ügy rövid ismertetése

2015. február 25-én kelt levelemben kértem a Fehérgyarmat Város Jegyzőjét, hogy vizsgálja ki, hogy a [REDACTED] hrsz. alatti ingatlan építése során betartották-e az építésügyi előírásokat. Választ szeretnék kapni arra is, hogy betartották-e az építési telek beépítésének módjára, elő-,oldal- és hátsókertr előírásaira, az épületek közötti előírt védőtávolságra vonatkozó előírásokat. A jegyző 2015. március 12-én kelt végzésében hatáskör hiánya miatt a bejelentésem áttette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Mátészalkai Járási Hivatal Építésügyi Hivatalának, mint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú építésfelügyeleti hatóságnak (elsőfokú hatóság).

2015. május 4-én kelt SZ-07D/00203-3/2015. sz. végzésében eljárás megindítása nélkül helyszíni szemle megtartását rendeli el. A helyszíni szemléről engem és a [REDACTED] alatti tulajdonosokat értesíti.

2015. június 23-án kelt SZ-07D/00203-5/2015. sz. végzésében hiánypótlásra szólít fel, hogy a 15.000.- Ft eljárási illetéket fizessem meg. Az indokolási részben közli, hogy a kérelmemre indult a [REDACTED] hrsz. – ingatlanon lévő lakóépület és melléképület építésrendészeti eljárás tárgyában eljárás indult hivatalánál.

Átutaltam és igazoltam is, hogy az eljárási illetéket megfizettem.

2015. augusztus 12-én kelt SZ-07D/00203-7/2015. sz. végzésében az általam kezdeményezett a [REDACTED] hrsz.-ú ingatlanon lévő építkezés vizsgálatára vonatkozó építésrendészeti eljárást megszüntette, az építmény 10 éven túliségára tekintettel.

2015. augusztus 24-én kelt fellebbezéssel éltem a SZ-07D/00203-7/2015. sz. végzése ellen.

2015. 09.23-án kaptam meg az elsőfokú hatóság levelét, hogy a fellebbezésemet felterjesztik a másod fokú hatóságnak.

A másod fokú hatóság 2015. október 1-én kelt SZ-D-01/00555-3/2015. sz. végzésében értesít a másodfokú eljárás megindításáról.

A másod fokú hatóság 2015. október 6-án kelt SZ-D-01/00555-4/2015. sz. végzésében 2015. október 19. napjára helyszíni szemlét rendel el.

2015. október 22-én kelt SZ-D-01/00555-6/2015. sz. végzésében a másod fokú hatóság az első fokú hatóság 2015. augusztus 12. napján kelt SZ—07D/00203-7/2015. sz. végzését megsemmisítette és az első fokú építésfelügyeleti hatóságot új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú hatóságot.

„ Az első fokú építésfelügyeleti hatóságnak az új eljárás lefolytatása során teljes körűen vizsgálni kell a jelen építésrendészeti eljárásban érintett ügyféli kört a jogszabályi előírások alapján. Ezt követően az építésrendészeti eljárás megindításáról szabályszerű értesítést kell kiküldeni a részükre – mely tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeire történő figyelemfelhívást. A tényállás tisztázása során vizsgálnia kell a Ket. 50. § (4) bekezdésében előírt bizonyítékok értékelésével az épület 10 éven túliségát, a bizonyítékok meglétének vagy esetleges hiányának megfelelő dokumentálását. Majd a megállapításai alapján jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kell a további eljárási lépéseit megtennie. A Ket. 104. § (4) bekezdésében foglaltak szerint a megismételt eljárásban az első fokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti. „

2015. december 17-én kelt SZ-07D/00203-12/2015. sz. levelében az első fokú építésfelügyeleti hatóság értesített az eljárás megindulásáról. Az értesítést már megküldte az ügyben érintett ügyfeleknek (szomszédoknak) is.

2016. január 25-én kelt SZ-07/74/00042-2/2016. sz. végzésében ismét megszüntette a kérelmem alapján indított eljárást. Az indokolási része megegyezik a 2015. augusztus 12-én kelt SZ-07D/00203-7/2015. sz. végzésével. Annyi az eltérés, hogy kihagyta azt a megállapítását, mely szerint „ A melléképület udvari homlokzata nyitott”. Az új eljárás folyamán ismételt helyszíni szemlét nem tartott.

Az első fokú hatóság eljárást megszüntető végzésére törvényes határidőn belül 2016. február 19-én kelt fellebbezéssel éltem. A másod fokú hatóságnak címeztem, de az első fokú hatóságnak küldtem meg, melynek 2016. 02.23-án átvétele megtörtént.

2016. március 2-án kelt SZ-07D/00042-4/2016. iktatószámot, SZ-07/74/00042-4/2016. iktatószámra javított végzésében elbírálta a másod fokú hatóságnak címzett fellebbezésemet, és érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Az elutasítás okaként az első fokú hatóság arra hivatkozik, hogy „ Az új eljárásban Lábas Imréné fellebbező sem nyilatkozatot sem pedig kérelmet nem nyújtott be a Mátészalkai Járási Hivatal Építésügyi Osztályához, ezért ügyféli jogait nem gyakorolhatja. „

Megállapította továbbá, hogy „ a fellebbezés benyújtására a kérelmező nem volt jogosult, ezért azt érdemi vizsgálat nélkül elutasítottam, a rendelkező részben foglaltak szerint.”

A végzés ellen 2016. március 17-én fellebbezéssel éltem.

A 2016. április 25-én kelt SZ/151/00141-5/2016. sz. végzésében Szabolcs- Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Építésügyi, Hatósági, Oktatási és Törvényességi Felügyeleti Főosztály Építésügyi Osztálya a fellebbezésem elutasítása mellett a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Mátészalkai Járási Hivatal SZ-07D/74/00042-4/2016. sz. végzését helybenhagyta.

2016. június 1. napján a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal végzés ellen felülvizsgálattal éltem.

A felülvizsgálati kérelmemben előadtam, hogy a 2015. február 25. napján kelt beadványomban kértem a Fehérgyarmat Város Jegyzőjét, hogy vizsgálja ki, hogy a [REDACTED] alatti ingatlan vonatkozásában, hogy annak beépítése során a betartották-e az építési előírásokat.

A Jegyző 2015. március 12. napján kelt végzésében hatáskör hiánya miatt bejelentésemet áttette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Mátészalkai Járási Hivatal Építésügyi Hivatalának, mint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú építésfelügyeleti hatóságnak.

Az elsőfokú hatóság a 2015. augusztus 12. napján kelt SZ-07D/00203-7/2015. számú végzésével a kérelmem alapján a [REDACTED] alatti ingatlan vonatkozásában indított építésrendészeti eljárást megszüntette, az építmény 10 éven túliságára tekintettel.

2015. augusztus 24-én kelt fellebbezést nyújtottam be a SZ-07D/00203-7/2015. sz. végzése ellen.

A másodfokú hatóság a fellebbezésem alapján a 2015. október 22. napján kelt SZ-D-01/00555-6/2015. sz. végzésében az elsőfokú végzést megsemmisítette és az ügyben új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú hatóságot. Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság nem vizsgálta az építésrendészeti eljárás során az érintett ügyfeleket, illetve nem hivatkozott a szomszédos ingatlanok tulajdonosainak ügyféli jogállásának vizsgálatáról, illetve figyelmen kívül hagyásának okáról. Hivatkozott arra, hogy az építmény tulajdonosának az építmény 10 évnél régebbi voltára való nyilatkozata valóságát csak építésrendészeti eljárás keretében a tényállás tisztázása során tudja vizsgálni, ezért az érintett ügyfelek részére az eljárás megindításáról szóló értesítést kellett volna küldenie, mely értesítés tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlási feltételeire történő figyelemfelhívást.

Az új eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kell az építésrendészeti eljárásban érintett ügyféli kört a jogszabályi előírások alapján, részükre az eljárás megindításáról szabályszerű értesítést kell küldeni, amely tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeire történő figyelemfelhívást. A továbbiakban a Ket 50. § (4) bekezdésében előírt bizonyítékok értékelésével az épület 10 éven túliságát kell vizsgálnia.

Az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban a 2015. december 17. napján kelt SZ-07D/00203-12/2015. sz. levelében értesítette az ügyféli kört, köztük engem is az építésrendészeti eljárás megindításáról, mellyel egyidejűleg tájékoztatást nyújtott az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeiről.

Az elsőfokú hatóság a 2016. január 25. napján kelt SZ-07/74/00042-2/2016. sz. végzésével az épület 10 éven túliságára tekintettel az építésrendészeti eljárást megszüntette.

Az első fokú hatóság eljárást megszüntető végzésére törvényes határidőn belül 2016. február 19-én kelt fellebbezéssel éltem.

2016. február 19-én kelt fellebbezésem indoklási részében hivatkoztam, hogy az OTÉK 35. § határozza meg a hátsókert méretét, illetve 2012-ig lehetett kerti tetőt 20 m² létesíteni, melynek nem lehetett oldalfala. Egy építmény, az aminek használják. Ha a kerti tető alatt rendszeresen gépkocsit tárolnak, az funkcióját tekintve garázs és nem kerti tető, főleg, még ha udvari homlokzatát is zárttá teszik. Hátsó fala téglából készült. Ezzel, mivel oldalfala van, épületnek számít és építési engedélyköteles lesz. Bármilyen anyagból is épült a garázs a hátsókert előírt legkisebb méretén a 6 méteren belül került elhelyezésre, így szabálytalan stb.

A hátsókert teljes területében építési engedély nélkül épített tároló (gépkocsi, fa, stb.) fennmaradása nem engedélyezhető, mivel még a beépítés mértékét is túllépték. A jogszabályi előírások alapján 20 m² kerti tető létesíthető, mely lábakon állhat az alakítható csak ki, engedély nélkül.

A melléképület építési engedély köteles, mivel a szabálytalanul került megépítésre, a hátsó kert teljes területében, a beépítés mértékét is túllépve. A Lke 30%-os beépítettségébe a lakás beépítettsége fér bele (telekmérete 445 m² a 2015. május 14-én megtartott helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv szerint a lakóépület mérete 9,9m x 13,2 m = 130,68 m², ez 29,32%-os beépítettséget jelent), a melléképület(11,2m x 2,5 = 28 m² + 1,6 x 2,8 = 4,48 m² összesen: 33,48 m²) megépítésével, a telek beépítés 36,89 %-os lesz. Nincs engedélye, fennmaradási engedélyt, sem kaphat így lebontásáról kellett volna határozni az elsőfokú hatóságnak.

A határozatában tévesen hivatkozik, a tíz éve épült épületek esetében a hatóság már nem intézkedhet azokkal kapcsolatos ügyekben. Ez a megállapítása jogszabály ellenes mivel a már leírtak alapján az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 47. § alapján a melléképület sem építési, sem fennmaradási, sem használatbavételi engedéllyel nem rendelkezik, így a melléképület használata nem engedélyezett, azt hatóságilag meg kell szüntetni az engedély nélküli használatot. Egy adott építménynek a kiadott engedélyben meghatározott célra történő használata tekinthető jogszerű használatnak, ezért a melléképület mindenféle hatósági engedély nélküli használata e körbe nem sorolható, az engedély nélküli használatnak minősül. Ezért az Étv. 47. §. alapján a hatóságnak az intézkedési kötelezettsége fenn áll.

Az Étv. 47. §-a az építésügyi hatósági kötelezést, fellépést nem köti határidőhöz, ahogy az Étv.54. §(3) bekezdése sem említi határidőt. A törvényi korlátozás nem terjeszthető ki az engedély nélküli használat miatti hatósági intézkedésre.

Az elsőfokú hatóság 2016. március 02. napján kelt SZ-07/74/00042-4/2016. sz. végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította a fellebbezésemet.

Indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) 15. § (6) bekezdése, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló, többször módosított 1997. évi LXXVII. törvény (továbbiakban Étv.) 53/C. § (7) bekezdése szerint nem minősülök ügyfélnek, ugyanis az elsőfokú eljárásban sem nyilatkozatot, sem pedig kérelmet nem nyújtottam be, ezért ügyféli jogaimat nem gyakorolhatom. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy mivel az új eljárásban sem nyilatkozatot sem pedig kérelmet nem nyújtottam be így ügyféli jogait nem gyakorolhatom, így a fellebbezés benyújtására nem voltam jogosult, ezért érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Ket. 102. § (3) bekezdés b) pontja alapján.

Az elsőfokú végzés ellen 2016. március 17. napján kelt fellebbezéssel éltem, törvényes határidőn belül, melyben kifogásoltam a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasítás indokait.

Álláspontom szerint nem kellett ismételt kérelmet benyújtanom, mivel az eredeti 2015. február 25. napján kelt kérelmem a törvényben meghatározott megfelelő vizsgálatát az elsőfokú hatóság nem végezte el, így továbbra is az eredeti kérelmem képezte a megismételt eljárásban a vizsgálat tárgyát. A jogosultságom ennek alapján nem változott, továbbra is fennállt. A megismételt eljárásban annyiban történt változás, hogy megtörtént a törvény előírása szerint az eljárás megindítása és az ügyfélkör kiértékelése. A megismételt eljárásban új helyszíni szemlét nem tartott, a tényállást továbbra sem tisztázta, az új eljárásban meghozott elsőfokú végzésben lényegében csak a korábban már meghozott és a másodfokú hatóság által megsemmisített végzésében közöltek ismételte meg.

Kértem a másodfokú hatóságtól az elsőfokú végzésnek a megsemmisítését, továbbá az elsőfokú hatóság arra való kötelezését, hogy a 2016. február 19. napján kelt fellebbezésem érdemi elbírálás végett terjessze fel a másodfokú hatóságnak, mivel törvénytelenül nem volt jogosult annak elbírálására. A 2016. február 19-én kelt fellebbezésem alapján a végzés megsemmisítése mellett, új eljárás lefolytatására másik elsőfokú építésfelügyeleti hatóság kijelölését kezdeményeztem.

A másodfokú építésfelügyeleti hatóság a 2016. április 25. napján kelt SZ/151/00141-5/2016. számú végzésében az elsőfokú hatóság végzését helybenhagyta.

Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg, hogy a megismételt eljárás során mivel nyilatkozatot nem tettem, kérelmet nem nyújtottam be, ezáltal az építésfelügyeleti eljárást megszüntető végzés kézhezvételét követően nem voltam jogosult ügyféli jogaim gyakorlására, így fellebbezéssel élni sem. Mindezek alapján az elsőfokú hatóság a Ket. 102. § (3) bekezdés b) pontjára való hivatkozással jogszerűen utasította el a fellebbezésemet.

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. október 27. napján kelt 15.Kpk.50.093/2016/6. sz. végzésben a közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelmemet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

„ A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 15. § (1) bekezdése szerint ügyfél az a természetes személy vagy jogi személy, továbbá jogi személlyel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, aki hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz. A (6) bekezdés értelmében az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. A nyilatkozat, illetve a kérelem tartalmi követelményeit a törvény vagy a felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet meghatározhatja.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló, többször módosított 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 46. § (1) bekezdése szerint az építésfelügyeleti tevékenység ellátása állami feladat. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdés d) pontja értelmében az építésfelügyeleti hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint ellátja az építési folyamat felügyeletét, ellenőrzi az építmény műszaki állapotát, valamint feltárja a szabálytalan építkezéseket. Ennek keretében a szabálytalan építési tevékenység feltárása érdekében a Nyilvántartás igénybevételével építésrendészeti ellenőrzést és eljárást folytat le. Az Étv. 53/C. § (7) bekezdése értelmében az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogait akkor gyakorolhatja, ha az ügyfél az első fokú eljárásban nyilatkozatot tett vagy kérelmet nyújtott be.

Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet (Eljr.) 4. § (5) bekezdése kimondja, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 53/C. § (7) bekezdése alkalmazása során nyilatkozatnak kell tekinteni a tényállás tisztázására felhasználható tényekről, bizonyítékokról nyújtott ismereteket, vagy a tanúvallomással, a szakértői véleménnyel, a helyszíni szemlén vagy ellenőrzés során tett megállapítással kapcsolatos észrevételt.

Az Eljr. 58. § (1) bekezdése szerint az építésfelügyeleti hatóság az Étv. 46. (2) bekezdésében meghatározott feladatait hivatalból, más közigazgatási szerv megkeresésére vagy kérelemre folytatja le.

Az Eljr. 67. § (1) bekezdése kimondja, hogy az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytat le.

A (2) bekezdés értelmében az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást folytat le, ha az ellenőrzésen megállapítja, hogy

- a) az építésügyi hatóság engedélyhez kötött építési tevékenységet az eljárásban záradékolt építészet-műszaki dokumentációtól eltérően – kivéve a 22. § (1) bekezdésben meghatározott eltérést- vagy az Étv. 33/A. §-a szerinti egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet az egyszerű bejelentés kivitelezési dokumentációjának a lakóépület építésének egyszerű bejelentéséről szóló kormányrendeletben meghatározott jellemzőitől eltérően.
- b) az építőipari kivitelezési tevékenység végzését építési vagy bontási engedély vagy egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenység esetén bejelentés nélkül.
- c)
- d) az építési tevékenységet az 58. § (4) bekezdés b) pontja szerint (a továbbiakban együtt: szabálytalanul) végezték.”

A bíróság a rendelkezésre álló közigazgatási iratok és a nem peres eljárás során tett nyilatkozatok alapján az alábbiakat állapította meg.

„A kérelmező 2015. február 25. napján kelt beadványában szabálytalan építési tevékenységre vonatkozóan tett bejelentést, melynek okán az elsőfokú hatóság az alapeljárásban építésrendészeti ellenőrzést tartott. Ezen ellenőrzés eredményét az elsőfokú hatóság - helytelenül, az építésrendészeti eljárást megindítását, illetve az ügyfeleknek az arról való értesítését mellőzve – a 2015. augusztus 12. napján kelt SZ-07D/00203-7/2015. számú végzésében ismertette, és az eljárást megszüntette. Az ezen eljárást megszüntető végzéssel szembeni fellebbezés okán eljáró kérelmezett másodfokú végzésében új eljárásra utasította az elsőfokú hatóságot, mert – többek között – megállapította, hogy az elsőfokú hatóság nem tartotta be az építésrendészeti eljárás megindítására, illetve az eljárás megindításáról az ügyfeleket érintő tájékoztatásra, felhívásra vonatkozó törvényi kötelezettségeit, így tulajdonképpen az elsőfokú hatóság egy olyan eljárást szüntetett meg, melyet el sem indított. A kérelmező kérelmében foglaltak megítélésénél ez utóbbi körülménynek van jelentősége: azaz annak, hogy az Étv. és az Eljr. értelmében az építésrendészeti ellenőrzés és az építésrendészeti (hatósági) eljárás egymástól különálló eljárást takarnak. Az építésfelügyeleti hatóság eljárásának első lépése ugyanis az építésrendészeti ellenőrzés, amely az Eljr. 58. § (1) bekezdése értelmében indulhat hivatalból, más közigazgatási szerv megkeresésére, illetve kérelemre is- ez utóbbi eset állt fenn kérelmező ügyében is. Az ezen ellenőrzés során feltárt szabálytalanságra utaló tények, körülmények

fennállása esetén azonban az építésfelügyeleti hatóság az Eljr. 67. (1) bekezdése értelmében már hivatalból köteles megindítani az építésrendészeti eljárást, amely eljárás így nem minősül kérelemre indult eljárásnak, és amely eljárással kapcsolatban az Étv. 53/C. § (7) bekezdése kimondja, hogy abban az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogait csak akkor gyakorolhatja, ha az első fokú eljárásban nyilatkozatot tett vagy kérelmet nyújtott be. A bíróság álláspontja szerint tehát a kérelmező 2015. február 25-én kelt beadványa az építésrendészeti ellenőrzés megindítására vonatkozó kérelemnek minősült, építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem is minősülhetett, figyelemmel arra, hogy ezen eljárás csak hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytatható le. A bíróság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban a vonatkozó jogszabályok maradéktalan betartásával megvizsgálta, és kiértékelte az építésrendészeti eljárásban ügyfélként figyelembe vehető személyeket az építésrendészeti eljárás megindításáról, az értesítésben pedig felhívta őket az Étv. 53/C.§ (7) bekezdésében foglalt rendelkezésére is, hogy az ügyfél ügyféli jogait ezen eljárásban csak akkor gyakorolhatja, ha az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. Az építésrendészeti eljárás során egyelten, az elsőfokú hatóság által értesített ügyféltől, így kérelmezőtől sem érkezett kérelem vagy nyilatkozat, mely tényre tekintettel az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg, hogy az építésrendészeti eljárást megszüntető végzéssel szemben kérelmező nem volt jogosult ügyféli jogait gyakorolva fellebbezéssel élni. Az előzőekben kifejtetteket figyelembe véve nem bír relevanciával kérelmező azon nyilatkozása, miszerint az ő bejelentése képezte a vizsgálat tárgyát, mert az építésrendészeti eljárásban az azt megelőző ellenőrzés során feltárt szabálytalanságok képezik a vizsgálat tárgyát, és ha még ezen feltárt szabálytalanságok meg is egyeznek a kérelmező bejelentésében foglaltakkal, ezen tény akkor sem teszi lehetővé kérelmező ügyféli jogainak gyakorlását, mert ahhoz az kellett volna, hogy kérelmező az építésrendészeti ellenőrzést követő építésrendészeti eljárásban tegyen nyilatkozatot, vagy nyújtson be kérelmet. Ezen okból nincs jelentősége a kérelmező Ket. 29. §(1) bekezdésére való hivatkozásnak sem, mivel az építésrendészeti eljárás – kérelmező állításával ellentétben – nem kérelemre indult eljárás, a kérelmező 2015. február 25-én kelt beadványa pedig nem az építésrendészeti eljárást megindítására irányuló kérelem. „

„ Az előzőekben kifejtettek figyelemmel a bíróság jogszerűnek ítéli a közigazgatási eljárásban hozott első- és másodfokú végzést, nincs olyan körülmény, amely lényeges eljárási szabálysértés megállapítását eredményezte volna, ezért a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.”

II.

Indokolásom arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvényben megjelölt rendelkezéseivel:

Tévesen hivatkozik a bíróság, hogy „ az építésfelügyeleti hatóság eljárásának első lépése ugyanis az építésrendészeti ellenőrzés, amely az Eljr. 58. § (1) bekezdése értelmében indulhat hivatalból, más közigazgatási szerv megkeresésére, illetve kérelemre is – ez utóbbi eset állt fenn a kérelmező ügyében is. Az 58. §-a rögzíti az építésfelügyeleti hatóság tevékenységét, melyet hivatalból, megkeresésre, és kérelemre folytat le. Az építésfelügyeleti hatósági ellenőrzést a 61.-64. §-ok határozzák meg. Az építésfelügyeleti hatóság a Eljr. 67. § (1) bekezdése szerint nemcsak hivatalból, megkeresés, hanem bejelentés alapján is folytatja le.

A bíróság az Eljr. 67. § (1) bekezdése esetében már a 156/2016. (VI.13.) Korm. rendelet egyes építésüggyel összefüggő kormányrendelet által módosított 13.§ 23. 67. § (1) bekezdésében a „megkeresésére és bejelentés alapján” szövegrész helyébe a „megkeresésére” szöveg került, mely a kihirdetést követő naptól hatályos, azaz 2016. június 14. naptól.

Folyamatban lévő ügy esetére nem vonatkozhat, mivel a hatályba lépést követően megkezdett eljárási cselekményekre rendeli alkalmazni. A bíróság nem az eljárási cselekmény megkezdése idején érvényben lévő jogszabályi előírásokat vette figyelembe, ez ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság és az abból levezetett hátrányos visszamenőleges hatályú jogalkotás és jogértelmezés tilalmával.

Az anyagi jogszabály által biztosított jogosultság a jogosultsági feltételek vizsgálatára vonatkozó eljárási szabályok módosítása révén alkotmányosan nem vonható el.

Mivel a bíróság nem megfelelő jogszabályi előírásra hivatkozott, így annak alapján levont következtetései sem fogadhatók el. Így azon megállapítása sem fogadható el, hogy a 2015. február 25-én kelt beadványom építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem minősülhet. A 2015. február 25. napján érvényben lévő Eljr. 67. § (1) bekezdése szerint:

„67. § (1) Az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére és bejelentés alapján folytat le.”

A hivatkozott 67. § (1) bekezdés szerint a 2015. február 25 napján kelt bejelentésem alapján lefolytatható volt az építésrendészeti eljárás.

A bíróság azon megállapítása, hogy az „építésrendészeti eljárás során egyetlen, az elsőfokú hatóság által értesített ügyfélről, így a kérelmezőtől sem érkezett kérelem vagy nyilatkozat, mely tényre tekintettel az elsőfokú hatóság helyállóan állapította meg, hogy az építésrendészeti eljárást megszüntető végzéssel szemben kérelmező nem volt jogosult ügyféli jogait gyakorolva fellebbezéssel élni,„ ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

A Ket. 15. § (1) bekezdés szerint ügyfél az a természetes személy vagy jogi személy, továbbá jogi személlyel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, aki hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

A 2015. február 25-én kelt beadványomban kértem a szomszédos [REDACTED] ingatlan beépítése során betartották-e az építési előírásokat, mert véleményem szerint nem, mely sérti a jogos érdekeimet. Az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság 2015. augusztus 12. napján kelt SZ-07D/00203-7/2015. sz. végzésével meg sem indított építésrendészeti eljárást megszüntette, az építmény 10 éven túliságára tekintettel.

A másodfokú építésfelügyeleti hatóság 2015. október 22. napján kelt SZ-D-01/00555-6/2015. sz. végzésében az elsőfokú végzést megsemmisítette és az ügyben új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú hatóságot. Előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kell az építésrendészeti eljárásban érintett ügyféli kört, részükre az eljárás megindításáról szabályszerű értesítést kell küldeni, mely tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeire történő figyelemfelhívást. Továbbiakban a Ket. 50. § (4) bekezdésében bizonyítékok értékelésével az épület 10 éven túliságát kell vizsgálnia.

A Ket. 104. § (4) bekezdésében foglaltak szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indoklása köti.

Az elsőfokú hatóság ezt az előírást figyelmen kívül hagyta és csak az érintett ügyféli körnek küldte meg az értesítést az eljárás megindításáról.

A megismételt eljárást 2016. január 25. napján kelt SZ-07/74/00042-2/2016. sz. végzésével ismét megszüntette az építmény 10 éven túliságára tekintettel.

A megismételt eljárást megszüntető végzése ellen 2016. február 19-én kelt fellebbezéssel éltem. A fellebbezésem a 2016. március 2-án kelt SZ-07/74/00042-4/2016. sz. végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Az elutasítás indoka az volt, hogy az új eljárásban sem nyilatkozatot, sem pedig kérelmet nem nyújtottam be, így ügyféli jogaimat nem gyakorolhatom. Fellebbezés benyújtására nem vagyok jogosult, ezért utasította el érdemi vizsgálat nélkül. Ezzel a döntéssel a másodfokon eljáró építésfelügyeleti hatóság, illetve a bíróság is egyet értett.

A 2015. február 25-én kelt beadványom alapján kezdődött az építésrendészeti eljárás, tehát hivatalból nem indulhatott. Ket. 30. § c) pontja értelmében az ügyféli jogállás megállapítása tárgyában előterjesztett kérelmet a hatóság végzésével elutasítja, mint lehetetlen célra irányuló kérelmet, ugyanis ügyféli jogállás az eljárás során lehetséges. Ha nincs folyamatban hatósági eljárás, akkor ügyféli jogállást sem lehet megállapítani.

Az alapeljárásban ügyféli jogállásom elutasításra nem került. A másodfokú eljárásra is az általam benyújtott fellebbezésem nyomán került sor, ahol szintén nem volt vitás, hogy ügyfélnek minősülök. A másodfokú eljárásban hozott határozatról – mellyel az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte – postai úton értesültem.

A megismételt elsőfokú eljárásban hozott újabb elsőfokú határozatról is postai úton értesített.

Ha nem minősültem ügyfélnek, akkor az eljárási cselekményről nem értesít, határozatot sem kaphattam volna.

Teljes mértékben megalapozatlan, és nem volt helytálló azon érvelése a bíróságnak, hogy újabb kérelmet kellett volna benyújtanom a megismételt eljárás során, azért, mert az elsőfokú hatóság nem a törvényben előírtak alapján folytatta le az eljárását a kérelem alapján. Ezzel törvénytelenül nem biztosította ügyféli jogaim gyakorlását, ezért fellebbezési jogomtól is megfosztott. Az első- és másodfokú hatóságok a Ket. eljárási alapelveket az eljárásai során megszegte, mely szerint a közigazgatási hatóság eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit.

A bíróság az első- és másodfokú hatóság döntésével egyet értett jogszerűnek ítélte. A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által is alkalmazott értelmezése, amely szerint az ügyféli minőségem nem biztosították, akinek a konkrét ügyben megállapítható az érintettségem. Emiatt sérült a jogorvoslathoz való jogom, hogy az eljáró bíróság sem a Ket-nek az ügyfél általános definícióját tartalmazó 15. § (1) bekezdése, sem az Étv. 53/C § (7) bekezdését nem tartotta alkalmazhatónak az ügyemben, ezért ügyféli jogállás nem illetett meg a megismételt eljárásban. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához

fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.

Összességében az eljárások teljes egészében és annak minden körülményét figyelembe véve megállapítható, hogy a bíróság a hatóságok érdekében jogsértést követett el, illetve a hatóságok jogsértéseit elnézve járt el. Ellenben velem szemben éppen ellenkezőleg, ügyféli jogaimat nem ismerte el a megismételt eljárás során, ezzel a jogorvoslati jogomtól megfosztva, tisztességtelenül és nem pártatlanul járt el, ezzel megsértette az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat, XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogom, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőséghez való jogomat, XXIV. cikk (1) tisztességes eljáráshoz való jogomat. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés tilalmának megsértését arra alapozom, hogy a hatóságok a közigazgatás szerve, ezért megkülönböztetésben részesítette a bíróság.

Indítványomban arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bíróság jogi tévedései, súlyos eljárási jogszabálysértései alapján meghozott döntésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 52. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Csatolom az ügygel kapcsolatos teljes iratanyagot.

Budapest, 2017. január 5.

Tisztelettel:

László Imre

